

то люби бащѣ или майкѣ повече отъ мене, не е за мене достоинъ; и който люби сынъ или дъщерѣ повече отъ мене, не е за мене достоинъ. И който не зема кръсть-тъ си, и не слѣдува полирѣ ми, не е достоинъ за мене. Койго намѣри живогъ-тъ си, ще го изгуби; и койго изгуби заради мене живогъ-тъ си ще го намѣри. Който васъ приима, мене приима; и който приима мене, приима тогожь, който мя е проводилъ. Който приима пророкъ въ име на пророкъ, заплатѣ на пророкъ ще земе; и който приима праведникъ въ име на праведникъ, заплатѣ на праведникъ ще земе. И който напои едногъ отъ тѣзи малкы-тѣ само съ еднаж чашѣ студенѣ водѣ въ име на ученикъ, истинѣ ви казувамъ, нѣма да изгуби заплатѣ-тѣ си.

ГЛАВА 11.

1 И когаго свърши Исусъ заповѣданія-та си къмъ дванадесетъ-тѣ свои ученицы, ми-нѣ отъ тамо, да поучава и да проповѣдува по градове-тѣ имъ.

2 А Иоаннъ като чу въ тѣмницѣ-тѣ дѣла-та Христовы, проводи двама отъ ученицы-тѣ си, И рече му: Ты ли си, който има да дойде, или другыго да очакваме? И отговори Исусъ и рече имъ: Идѣте възвѣстѣте на Иоанна, това което чувате и видите; слѣпи прогледуватъ, хроми ходятъ, прокаженни ся очищаватъ, и глухы про-чуватъ; мъртви въскрѣснуватъ, и на сиро-масы-тѣ ся благовъствува. И блаженъ е койго ся не съблзани въ мене. И яко-гато тѣ си отхождахъ, наченъ Исусъ да говори на народъ-тъ за Иоанна: Какво излѣзохте да видите въ пустынѣ-тѣ?

Гл. 16; 24.
Марк. 8; 54;
Лук. 9; 25.
14; 27.

Гл. 16; 25.
Лук. 17; 55.
Иоан. 12; 25.

Гл. 48; 5.
Лук. 9; 48.
10; 16. Иоан.
12; 44. 15;
20. Гал. 4;
44.

5 Цар. 17;
10; 8; 4.
4 Цар. 4; 8.

Гл. 8; 5. 6.
25; 40. Мар.
9; 41. Евр.
6; 40.

Лук. 7; 18,
19 и друг.

Гл. 14; 5.
Быт. 49; 10.
Числ. 24; 17.

Дан. 9; 24.
Иоан. 6; 14;
Иса. 29; 18.
45; 4, 5, 6.
42; 7. Иоан.
2; 25. 5; 2.
5; 56. 10; 25,
58. 14; 11.

Псал. 22; 26.
Иса. 61; 1.
Лук. 4; 18.
Иак. 2; 5.

Иса. 8; 14,
45. Гл. 15;
57. 24; 10.
26; 51. Рим.
9; 52, 55.
4 Кор. 1;
25. 2; 14.
Гал. 5; 11.
1 Петр. 2; 8.

Лук. 7; 24.